

Afremmen, stilstaan en met opgeheven hoofd vooruit!

What I stand on - Anouk van Zwieten

Terwijl wij ons leven leiden en ons begeven van hier naar daar, draait de stille kracht die onze aarde heet onder onze voeten door. Ze houdt ons dicht tegen zich aan en biedt ons het leven door haar rijkdom met ons te delen.

What I stand on, 2023 (detail)

Robin Meyer

What I stand on

What I stand on is een nieuw groot werk van Anouk van Zwieten in de openbare ruimte. Het is de eerste keer dat haar werk uit de context van de galerie gehaald is en onderdeel wordt van het dagelijks leven. Wie over het Stadhuisplein in Amersfoort loopt, ontkomt niet aan de kleurrijke, abstracte beeldenreeks die de brede raampartij van het stadhuis domineert. Van Zwieten is één van de vier kunstenaars, door curator Rianne Groen geselecteerd, die gevraagd zijn te reageren op het coalitie akkoord 2022-2026 van de Gemeente Amersfoort.

What I stand on, 2023 (overzicht)

Anouk van Zwieten

Balanseren

Met What I stand on verwijst Van Zwieten naar het hoofdstuk 'Goed leven binnen de grenzen van onze aarde'. In het akkoord staan toekomstplannen beschreven voor energietransitie, stedelijke vergroening, biodiversiteit, economie en circulariteit en het creëren van een leefbare omgeving voor mens en dier. De vraag hoe we ons als mens moeten verhouden tot de natuur en de aarde is urgent. Wetenschappers waarschuwen dat we de planetaire grenzen reeds hebben overschreden en de stabiliteit van ons eigen leven hiermee in gevaar brengen. We zullen het leven zoals we dat gewend zijn, moeten herzien. Hoe komen we weer in balans met onze eigen habitat waarvan we zo vervreemd zijn geraakt?

What I stand on, 2023 (detail)

Robin Meyer

Nalatenschap

Van Zwieten vraagt zich af wat we als mens achterlaten op de wereld. Vanuit haar intuïtie probeert ze hier antwoorden op te vinden. Die intuïtie geeft speelruimte bij het schilderen. Deze is nodig voor Van Zwieten om te kunnen werken, maar is ook belangrijk voor de

toeschouwer. Niet invullen, wel prikkelen is het motto. Door in haar schilderijen vormen te abstraheren en op te blazen, probeert Van Zwieten zich aan de realiteit te ontworstelen. Er zit iets vertrouwds en elementairs in de vormen die Van Zwieten gebruikt in haar schilderijen. Herken ik daar de wielen van een fiets die door het landschap zoeven?

What I stand on, 2023 (detail)

Robin Meyer

Scènes van het dagelijks leven

Het raamwerk van het stadhuis fungeert als een sjabloon waarbinnen Van Zwieten gepuzzeld heeft met verschillende beelden. De ontstane schilderijen vormen met elkaar een storyboard. Hier spelen zich de scènes af van het dagelijks leven zoals Van Zwieten ze beleeft en herinnert. Ze bewandelt, befietst en bevecht de wereld. Op speelse wijze verwerkt ze de indrukken die ze onderweg opdoet: van demonstraties waaraan ze deelneemt, van de markeringen op de weg waarop ze fietst of van gevoelens die ze op bepaalde momenten ervaart. Alles kan de weg vinden naar het atelier.

What I stand on, 2023 (detail)

Robin Meyer

Materialisatie van een herinnering

De sporen van al die indrukken verzamelen zich op de doeken die de wanden en de vloer van het atelier bedekken: schilderachtig, geabstraheerd, uitvergroot en gestapeld. Er zit een onmetelijke diepte in die schilderijen. Sommigen worden wel een jaar onder handen

genomen voor ze af verklaard worden. Een soort slow-art: we moeten afremmen en stilstaan bij de dingen die we doen en de dingen die we voelen. Alleen dan kunnen we zien wat er anders moet en hoe we verder moeten.

Van Zwieten schetst niet op papier, maar direct op haar doeken. Ze denkt door te schilderen en zo belandt er laag op laag op laag op laag. Het stapelen van schilderstreken gaat net zo lang door totdat het goed is. Het werkproces laat zijn sporen na. Langs de randen van het schilderij hopen verschillende kleurlagen zich op en door de transparante schilderstreken heen ontdek je vroegere versies. Als het ware de materialisatie van herinneringen. Kunnen we hier het leven van Van Zwieten terugzien; de straten die ze belopen heeft en de landschappen waar ze doorheen fietste? Waar keek ze naar en wat voelde ze toen?

Atelier Anouk van Zwieten

Marjolein Witte

Net zo lang schuren en schaven tot het goed is

Vanaf het plein zijn de grote kwaststreken van Van Zwieten goed te zien. Ze stralen activiteit uit, alsof er een soort drift en bevlogenheid achter zit. Het borrelt en het beweegt. Het oppert dat het tijd is voor actie. Het werk heeft tegelijk iets luchtigs en speels. Ik word er blij van. Misschien is dat ook de bedoeling en hebben we die positiviteit en goede moed nodig om de

uitdagingen van de wereld van vandaag met opgeheven hoofd tegemoet te treden. Dat is ook hoe van Zwieten het aanpakt: zonder aarzeling beginnen met een idee en net zo lang blijven aanpassen, schuren en schaven tot het slaagt. We can do it!

What I stand on, 2023 (detail)

Robin Meyer

Meer weten?

Anouk van Zwieten studeerde in 2017 af aan de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht. Ze wordt vertegenwoordigd door galerie Tegenboschvanvreden in Amsterdam. Van Zwieten woont en werkt in Utrecht, maar is opgegroeid in Amersfoort. Tot eind februari kun je het werk van kunstenaar Anouk van Zwieten bewonderen op het stadhuis in Amersfoort.

anoukvanzwieten.nl

Eerder op het stadhuis:
Sadik Kwaish Alfraji, [Windows of hope](#)

© LUCY 17-01-2024. Tekst Marjolein Witte